Lietas Nr. 130079013
Lietas arhīva Nr. 104AA-0818-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 2.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Amoliņa
tiesneši I.Brimerberga un A.Nicmane
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I.Pētersones apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.maija spriedumu, ar kuru atcelts Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 23.oktobra lēmums Nr.22.11/L26536 daļā par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 159.^{9}panta pirmās daļas, izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, izsakot /pers. C/ mutvārdu aizrādījumu.
Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a

2013.gada 20.maijā Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk tekstā – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu otrās audita daļas galvenā nodokļu inspektore I.Heifeca sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.NK014662, par to, ka /pers. C/, neiesniedzot līdz 2013.gada 7.maijam pieprasītos grāmatvedības dokumentus VID, nav izpildījis VID amatpersonu izvirzītās prasības, un ir pārkāpis likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 11.punktu, 32.^{2}panta pirmo daļu, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas APK159.^{9}panta pirmajā daļā.

Ar 2013.gada 6.jūnija VID lēmumu Nr.NK014662 /pers. C/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 159.^{9}panta pirmās daļas, un /pers. C/ uzlikts administratīvais sods – naudas sods Ls 300 apmērā un atņemtas tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parastā komerpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus vienu gadu.

Par 2013.gada VID lēmumu Nr. NK014662 /pers. C/ iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektoram.

Ar VID 2013.gada 23.oktobra lēmumu Nr.22.11/L26536 atstāts negrozīts 2013.gada 6.jūnija lēmums Nr. NK014662 daļā par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 159.^{9}panta pirmās daļas un piemērotā administratīvā naudas soda apmēru Ls 300, savukārt atcelts daļā par /pers. C/ piemēroto papildsodu.

Par VID 2013.gada 23.oktobra lēmumu Nr.22.11/L26536 /pers. C/ iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas 2014.gada 19.maija spriedumu atcelts Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 23.oktobra lēmums Nr.22.11/L26536 daļā par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 159.^{9}panta pirmās daļas, izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, izsakot /pers. C/ mutvārdu aizrādījumu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. C/ ar pārkāpumu nav nodarījis būtisku kaitējumu sabiedrībai vai tās interesēm, kā arī tiesa par atbildību mīkstinošu apstākli (Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 2.punkts) uzskatījusi, ka /Nosaukums/ līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai iesniedzot pieprasīto dokumentu kopijas, novērsa pārkāpuma kaitīgās sekas.

Tiesa atsaukusies uz Latvijas APK 21.pantu un Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-15/2009.

Tiesas spriedumā secināts, ka likumdevēja paredzētā iespēja atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības maznozīmīga pārkāpuma gadījumā ir viens no veidiem, kā iestāde un tiesa var panākt samērīguma principa ievērošanu, un konkrētajā lietā, naudas soda piemērošana /pers. C/ nav atzīstama par piemērotu.

Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.maija spriedumu VID ģenerāldirektore /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, nepiekrītot tiesas izdarītajiem secinājumiem.

Pamatojoties uz Latvijas APK 159.^{9}panta pirmās daļas dispozīciju, likumu "Par Valsts ieņēmumu dienestu", "Par nodokļiem un nodevām", apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka, lai nodrošinātu pilnīgu nodokļu un citu valsts noteikto maksājumu budžetā iekasēšanu, nozīme ir preventīvam darbam ar nodokļu maksātājiem un pārbaudēm, kas ietver gan nodokļu maksātāju informēšanu par VID iesniegtajās deklarācijās konstatētajām kļūdām vai neatbilstībām, gan datu salīdzināšanu nodokļu kontroles vajadzībām, gan citu pasākumu veikšanu.

VID apelācijas sūdzībā norāda, ka /pers. C/ kā /Nosaukums/valdes loceklis un tās likumiskais pārstāvis, neizpildot likumā noteikto pienākumu, apdraud valsts un sabiedrības intereses, tāpēc šādam pārkāpumam nav tikai formāls raksturs, jo pārkāpuma sekas skar visu sabiedrību.

Sūdzībā norādīts, ka savlaicīgi nesaņemto /pers. C/ kā nodokļu maksātāja pārstāvja un Latvijas APK 159.^{9}panta pirmajā daļā noteiktā administratīvā pārkāpuma subjekta nepieciešamo informāciju, nodokļu administrācija nevar pildīt likumdevēja noteikto pienākumu, kas noteikts valsts un sabiedrības interesēs. /pers. C/ pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu. Norāda, ka no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem neizriet, ka /pers. C/ apzinās, ka ir izdarījis administratīvo pārkāpumu.

VID uzskata, ka administratīvā soda uzlikšana Ls 300 apmērā ir lietderīga un tikai tādā veidā var sasniegt Latvijas APK 22.panta

noteikto administratīvā soda mērķi – audzināt pārkāpēju /pers. C/ likuma ievērošanas garā un atturēt no jaunu pārkāpumu izdarīšanas.

VID apelācijas sūdzībā lūgusi atcelt pirmās instances tiesas spiedumu un noraidīt /pers. C/ sūdzību par VID 2013.gada 23.oktobra lēmumu Nr.22.11/L-26536.

Saskaņā ar Latvijas APK 289^{21}.panta otro daļu, 2014. gada 5. jūnijā tika pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē.

Krimināllietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.maija spriedums ir tiesisks un pamatots un atstājams negrozīts, VID apelācijas sūdzība noraidāma.

Latvijas APK $159.^{9}$panta pirmā daļa paredz administratīvo atbildību par nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas nesniegšanu nodokļu administrācijai, par ko uzliekams naudas sods fiziskajām personām vai valdes loceklim līdz Ls 500, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā (likuma redakcijā, kas stājās spēkā 01.01.2013.).

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" $32.^{2}$panta pirmajā daļā ir noteikts nodokļa maksātāja pienākums iesniegt nodokļu administrācijas pieprasītos dokumentus un informāciju, kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

/pers. C/ iesniegtajā sūdzībā par VID 2013.gada 23.oktobra lēmumu Nr.22.11/L-26536 norādīts, ka viņš (/Nosaukums/ ir sadarbojies ar VID, proti, 2013.gada 2.maijā paziņoja VID, ka nevarēs ierasties VID, lai sniegtu informāciju un paskaidrojumus par darījumu ar /pers. J/, bet šis paziņojums ar nepieciešamo informāciju dažādu apstākļu neveiksmīgas sakritības dēļ VID tika nosūtīta novēloti – 2013.gada.31.maijā.

Tiesu kolēģija secina, ka no lietas materiāliem izriet, ka /pers. C/ nav izpildījis VID lūgumu par dokumentu iesniegšanu konkrētā termiņā (līdz 2013.gada 7.maijam).

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 11.punkts noteic, ka nodokļu maksātāja pienākums ir iesniegt nodokļu administrācijai pieprasītos dokumentus, kuri izmantoti nodokļu aprēķināšanai.

/pers. C/, neiesniedzot VID norādītajā termiņā pieprasīto informāciju, pārkāpa likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 11.punkta un $32.^{2}$panta pirmās daļas prasības, līdz ar to lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. C/ ir izdarījis Latvijas APK 159^{9}.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka konkrētajā lietā ir pamats /pers. C/ izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu atbilstoši Latvijas APK 21. panta nosacījumiem. Lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzinusi faktu, ka līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai ir iesniegti pieprasītie dokumenti, tādējādi novēršot kaitīgās sekas.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pamatoti secinājusi, ka administratīvais pārkāpums, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus, administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir audzinoša rakstura līdzeklis, vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu. Pārkāpuma atzīšana par maznozīmīgu izriet no konkrētās lietas apstākļiem, nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis un naudas soda uzlikšana /pers. C/ nav atzīstama par samērīgu. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem, tos neatkārtojot.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{12}$, $289.^{21}$, $289.^{22}$pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014. gada 19. maija spriedumu atstāt negrozītu, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I.Pētersones apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sagatavošanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Amoliņa
Tiesneses (personiskais paraksts) I.Brimerberga
(personiskais paraksts) A.Nicmane

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas apgabaltiesas
Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesnese I.Amoliņa
Rīgā, 02.12.2014.